

Përdorimi i treguesve

Procesi i zhvillimit të treguesve prodhoi dy grupe të certifikuar dhe të përshkallëzuar treguesish: banka e plotë me 447 tregues (disa prej treguesve lidhen me tri nivelet e zotësisë dhe disa të tjerë vendosen ndërmjet dy niveleve) dhe një nëngrup të reduktuar prej 135 treguesish që lidhen qartë me secilin prej tre niveleve të zotësisë. Një ide bazë (që mbështetet në procedurën statistikore të përdorur për të përshkallëzuar treguesit) është që nëse një person shfaq një sjellje që përputhet me një tregues në nivelin e përparuar, atëherë ka shumë të ngjarë që ky person do të jetë në gjendje të shfaqë sjelljet që lidhen me treguesit e nivelit mesatar/të ndërmjetëm dhe të niveleve bazë për të njëjtën kompetencë.

Të dyja listat e treguesve mund të përdoren në disa drejtime. Megjithatë, mund të ndodhë që të ketë edhe keqpërdorime të mundshme të cilat duhet të shmangen.

Treguesit mund të përdoren në mënyra të mundshme në kuadrin e arsimit formal dhe jo formal. Meqë janë formuluar në gjuhën e objektivave të të mësuarit, ata shërbejnë si pika referimi për zhvillimin e kurrikulës në nivele të ndryshme, nga kurrikula kombëtare tek kurrikula në bazë shkolle, si dhe për hartimin, zbatimin dhe vlerësimin e veprimtarive të të mësuarit.

Meqë zakonisht kompetencat mobilizohet në grupime, arsimtarët mund të skicojnë veprimtari mësimore që u japin mundësi nxënësve të shfaqin dhe të ushtrojnë sjelljet të shoqëruara me harmonizimin e treguesve nga kompetenca të ndryshme. Për këto arsye, këto veprimtari do të ndihmojnë në zhvillimin e këtyre kompetencave. Megjithatë, treguesit mund të përdoren edhe si burim frymëzimi për arsimtarët në hartimin e veprimtarive mësimore dhe objektivat e të mësuarit mund të përcaktohen duke harmonizuar dhe përshtatur treguesit ekzistues.

Kjo e bën më të thjeshtë detyrën për arsimtarët, që përmes mundësive përkatëse të të mësuarit, të mbulojnë sa më shumë nga 20 kompetencat. Do të ishte e gabuar të mendohet që arsimtarët duhet të mbulojnë, me anë të veprimtarive të veçanta të të mësuarit, të gjithë grupin e treguesve (447 tregues) ose të treguesve kryesorë (135 tregues). Së pari, grupi i treguesve duhet të shihet si një instrument nga i cili duhet të merren dhe të harmonizohen elementet me të përshtatshme, në përputhje me nivelin e nxënësve dhe kontekstin e tyre të veçantë. Grupimi i treguesve nuk duhet të shihet si një listë detyrash. Së dyti, kur zgjedhin treguesit më të përshatshëm për të vendosur rezultatet e pritshme të të mësuarit, mësuesit duhet të marrin parasysh veprimtaritë mësimore të nevojshme për të mundësuar shanse që të gjithë nxënësit të mund të lëvizin në nivele më të larta të zotësisë ose të vendosin dhe të konsolidojnë zotësinë përmes kompetencave të ndryshme. Në këtë mënyrë, nuk duhet të vendosen objektiva shumë të lartë, duke u përqëndruar në treguesit e nivelit të lartë, kur numri më i madh i nxënësve nuk janë përgatitur për këtë gjë. Po kështu, objektivi nuk duhet të jetë as shumë i ulët duke zgjedhur vetëm tregues të nivelit bazë kur mundësitë e nxënësve janë më të larta.

Kjo lidhet edhe me një përdorim tjetër të rëndësishëm të treguesve, me vlerësimin. Meqë ato janë rezultate të mësuarit, është e përshtatshme që treguesit të përdoren edhe si pika referimi për qëllime vlerësimi. Megjithatë, duhet të nënvizohet që treguesit lidhen me zotësinë dhe jo me performancën e treguar në një situatë të veçantë.